

[Gudiksen.]

som ikke i Forvejen har statsanerkendte Arbejdsanvisningskontorer, hilser jeg med stor Tilfredshed, saa meget mere som jeg netop for kort Tid siden her i Tinget og paa anden Maade har givet Udtryk for, at en virkelig dybtgaaende Arbejdsanvisning og Kontrol først kunde siges at være gennemført, naar vi havde Arbejdsanvisningskontorer i hver Landkommune. Jeg er ogsaa overbevist om, at Sogneraadene Landet over vil hilse med Tilfredshed, at vi nu faar et kommunalt Organ, som kan og skal tage sig af Arbejdsanvisning og Kontrol, et Udvalg, som baade Arbejdere og Arbejdsgivere kan henvende sig til om Arbejders Igangsættelse og om Klager, og et Udvalg, som har Udsigt til at kunne udføre noget, fordi det har en udstrakt Beføjelse.

Jeg er ogsaa tilfreds med, at det foreliggende Lovforslag har taget Spørgsmaalet om de unge op til en særlig Ordning. Ikke mindst er jeg glad for, at dette Udvalg paa 3 Mand i hver Kommune ogsaa skal tage Beskæftigelsesmulighederne inden for vedkommende Kommune op til Undersøgelse. Det er muligt, at dette sidste ikke lige straks kan realiseres i stort Omfang, det er muligt, at der skal gaa en Tid, inden Udvalgene finder den rigtige Form, men med den Beføjelse, som Udvalgene forlenes med til at skønne over Arbejdet og Lønnen, vil der gennem dette Organ være skabt en Mulighed for værdiskabende Arbejde Landet over, afpasset efter de forskellige Egne, en Opgave, som Centraladministrationens generelle Paabud og Forordninger aldrig vilde have kunnet løse tilfredsstillende. Her er med eet lagt en stor Opgave ud til disse Udvalg og givet dem en vidtstrakt Bemyndigelse, men ogsaa et stort Ansvar. Det varslor for mig om noget nyt og godt, som vi ud over Landet maa tage imod med Forstaaelse. Alle maa vi være Udvalgene behjælpelige med at føre dette Arbejde igennem, saa at de flest mulige ledige Hænder kan komme i Gang, og vi maa hjælpe Udvalgene at løse deres Opgave, ikke efter stive Retningslinier og Bestemmelser, men efter de forskellige Egenes Struktur og særlige Forhold. Der er slet ikke Tvivl om, at saadanne Arbejder findes i stort Tal for en Aarrække ud i Fremtiden, og dersom Udvalgene vil ofre Tid og Kræfter paa at løse Opgaverne og udvise den rette Forstaaelse af Betydningen af at faa disse Arbejder i Gang paa et Grundlag, som baade Arbejdsgivere og Arbejdere kan

være tjent med, vil det ikke alene komme til at gavne disse to Faktorer, men i lige saa høj Grad Arbejdsløshedskasserne og Samfundet som Helhed.

I denne Forbindelse vil det ogsaa have sin store Betydning, om Udvalgene straks fra Ministerierne faar tilstillet de forskellige Hjælpelove og Cirkulærer med Hensyn til Igangsættelse af Arbejde, som foreligger, saa at Udvalgene i videst muligt Omfang ogsaa kan tage disse til Hjælp i deres Arbejde. Jeg vil gerne henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed herpaa.

Jeg kan saaledes paa mit Partis og egne Vegne anbefale Lovforslaget, som det foreligger i Folketingets Affattelse. Selv om jeg senere kan tage disse Bemærkninger at gøre til enkelte Punkter i Forslaget, betyder det altsaa ikke, at jeg vil stille Forslag om Ændringer af nogen Art. Loven skal jo kun gælde til 31. Marts 1941, og vi vil formentlig til den Tid kunne faa indført de Ændringer, som i Forsøgstiden maatte vise sig at være paa krævede.

Angaaende Afsnittet om de unge har vi haft to forskellige Forslag fremme. Det første gik ud paa, at de unge under 25 Aar ikke kunde hæve Understøttelse, forinden Udvalgene havde søgt at skaffe dem Arbejde eller ogsaa givet dem Bevis for, at de maatte gaa til Kontrol. Dette Forslag var set ud fra et almindeligt Forsikrings-synspunkt selvfølgelig ikke saa godt som det Forslag, der nu er kommet til at foreligge, hvorefter de unge kan benytte deres forsikringsmæssige Ret i 2 Maaneder, inden de nødes til at gaa til Udvalgene. Jeg er tilbøjelig til at tro, at det er rigtigt, at denne Ændring er sket, fordi der er noget urimeligt i, at man ikke kan faa sin forsikringsmæssige Ret uden særlig Tilladelse. Jeg nærer heller ingen Ængstelse for større Misbrug her, fordi de ikke let vil kunne ske, efter at Udvalgene er en Kendsgerning.

Da Lovforslaget nævner „husligt Arbejde og dermed beslægtede Arbejdsomraader“, og Byerne, i hvilke der ogsaa findes Kvinder, som er arbejdsløshedsforsikrede, nu i stort Omfang er taget med, ønsker jeg at henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed paa, at der netop for Byernes Vedkommende bliver et vist Hensyn at tage ved Udvalgenes Nedsættelse. Det kunde der gives Udtryk for i det Cirkulære, som sendes ud. Jeg ved meget godt, at Kvinderne lovmæssigt har samme Adgang til at komme i Udvalgene ude i